

Joëlle Milquet en haar netwerk

GERESPECTEERD EN GEVREESD

Met de parlementaire rentree is het volgende bedrijf in het getouwtrek over de staatshervorming op gang geschoten. Een van de sleutelrollen gaat ongetwijfeld naar cdH-voorzitster Joëlle Milquet (cdH). Maar met welke sterkhouders omringt ze zich?

Door Boudewijn Vanpeteghem

De Franstalige humanisten van Joëlle Milquet (cdH) hebben ontzag voor hun voorzitter. Ze benadrukken dat de politica hun partij uit het moeras heeft gehaald en weet stand te houden tegen CD&V. Haar jumbo-ego en opvliegende karakter maken haar echter ook gevreesd in eigen rangen.

Juriste Joëlle Milquet (47) werd in oktober 1999 partijvoorzitster van de toenma-

lige PSC, de 'Parti Social Chrétien'. De Franstalige christendemocraten lagen destijds in de touwen door de lange interne strijd tussen de behoudsgezinden en de modernisten. Bovendien verloren ze op 13 juni van dat jaar de 'moeder van alle verkiezingen' en ze verzeilden op de oppositiebanken.

De hervormingsgedreven Milquet, toen een atypische PSC'ster, begon geïsoleerd en met een kleine staf aan haar titanen-

werk: de partij op een nieuwe, moderne leest schoeien. Haar politieke mentor Gerard Deprez, die de partij vijftien jaar had geleid, was toen al vertrokken en de politica stond er alleen voor. Velen dachten: ze haalt het niet. Het was zonder het politieke beest Milquet gerekend.

De Brusselse yuppie steekt schril af tegen haar voorganger en tegenpool, de landelijke nobiljon Charles Ferdinand Nothomb, afkomstig uit de diepe Ardennen.

JOËLLE MILQUET (CDH)
"Ze heeft geen gevoel voor humor en slokt wie haar aanvalt vijf keer op."

We vergeten hierbij even het korte leiderschap van Philippe Maystadt, die al snel internationale financiële oorden opzocht en voorzitter werd van de Europese Investeringsbank. Hij trad eerder dit jaar even opnieuw op het politieke voorplan door zijn medewerking aan de groep wijzen die de staatshervorming mee op het spoor moest zetten.

De jonge humaniste Milquet won het pleit van de oude, katholieke Nothomb en stipelde een nieuwe koers uit. Het werd een ruwe tocht voor de partijvoorzitster. Ze hield haar hertimmerde partij in mei 2002 boven de doopvont. De centrumrechtse PSC werd het centrumlinkse tot linkse Centre Démocrate Humaniste (cdH). De 'c' van chrétien werd de 'c' van centre; een sluwe truc om de 'c' van chrétien symbolisch in de partijnaam te houden.

"Milquet is het cdH en het cdH is Mil-

quet. We zouden nergens staan zonder haar en het zou een drama zijn, mocht ze wegvallen", zegt een partijgenoot die dicht bij haar heeft gestaan. Hij vertelt dat ze niet echt een netwerk vrienden heeft, maar dat ze kan terugvallen op heel wat mensen. De humanist voegt er firtjes aan toe dat Milquet ministers kiest die haar schatplichtig zijn. Hij benadrukt dat het cdH geen standenpartij meer is. De linkervleugel, de Démocratie Chrétienne, stelt nog weinig voor, en wie rechts stond, vertrok naar de MR, zoals Richard Fournaux, de burgemeester van Dinant.

De man spreekt tegen dat de partijvoorzitster chaotisch optreedt. Al geeft hij toe dat het gedeeltelijk wel klopt als het gaat over haar manier van communiceren. Maar voorts heeft ze een bijzonder fijne neus voor de politieke thema's die de mensen aanbelangen: onderwijs, werkgelegenheid. Dat ze aanvankelijk geen minister wou worden, vindt hij flauwekul. Ze weet wat ze wil.

Alleen wordt het nu voor Milquet moeilijk om geloofwaardig haar ministerportefeuille te combineren met het leiderschap van de partij. Ze hakte lange tijd in op haar aartsrivaal Didier Reynders, de voorzitter van de MR en federaal minister van Financiën, omdat die beide cumuleert. Maar de eerste chH'ster geeft het partijroer begrijpelijkerwijze niet uit handen vóór de deelstaatverkiezingen van juni volgend jaar. Elke politieke partij kan een interne strijd nu missen als kiespijn.

Chaotische communicatie

Een verwarde communicatie dus. Haar trouwe woordvoerder Alain Raviart slaagde er alvast in wat orde te brengen in de chaos die onmiskensbaar eerste. Zo leerde hij zijn baas haar toespraken te structureren.

Hij prentte haar in dat ze niet steeds de mouwen mocht opslouven tijdens televisiedebatten en dat ze zich wat minder opzichtig moest schminken. Milquets schminkgedrag is in Franstalig België het voorwerp van spot. In een satirisch radioprogramma werd ze ooit zelfs vergeleken met een Roemeense poetsvrouw. Raviart is Milquet niet gevolgd naar de regering.

De ideologische identiteit van de partij wordt intern door sommigen als een pro-

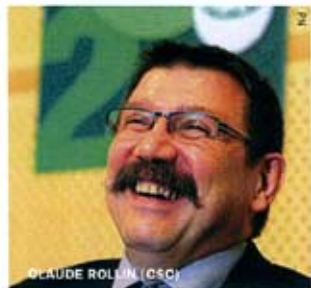
MAXIME PRÉVOT
De coming man van de cdH

bleem ervaren. Waar staat Milquets humanisme voor? Het heet dat ze zich niet door intellectuelen laat omringen. Etienne Michel, die de studiedienst Ceder leidde, verkaste naar de top van het katholiek onderwijs. Geen intellectuelen? Laurent de Briey ontkracht dit alvast. Deze filosoof en doctor in de politieke wetenschappen aan de Franstalige Leuvense universiteit UCL is directeur van de studiedienst Cepass en politiek directeur van de partij. Hij schrijft het partijprogramma en werkt actieplannen uit. Hij bereidt nota's en dossiers voor.

Maxime Prévot is een andere bolleboos, volgens sommigen de coming man in de partij. De man vierde net zijn dertigste verjaardag en is kamerlid sinds de jongste verkiezingen. Hij combineert zijn parlementair zijje met een scheinambt in Namen. Prévot trad voordien op als politieke secretaris van de partij. De politieke toestand analyseren en strategieën uitwerken, behoorden tot zijn taak.

Vóór hem deed Jean-Jacques Visieur — een éminente grise van de cdH — dat. Milquet raadpleegde de ex-minister van Financiën en het oud-parlementslid over zowat alle dossiers. Het contact vermin-

"Milquet is het cdH en het cdH is Milquet."

CLAUDE ROLLIN (CSC)

ETIENNE DE CALLATAY (BANK DEGROOF)

BERTIN MAMPAKA MANKAMBA (CDH)

► derde sinds Viseur in het midden van vorig jaar burgemeester werd van Charleroi. De intensiteit van het overleg tussen de partijvoorzitter-minister en **Bernadette Lambrechts** evolueert in omgekeerde richting. Lambrechts was kabinetschef bij **Catherine Fonck**, minister van de Franstalige gemeenschap, en doet nu hetzelfde bij Milquet zelf. Ze staat in het cdH bekend om haar goede neus voor politieke kwesties. Ze is halverwege de veertig en afkomstig van Neufchâteau.

Ook **Vanessa Matz**, sinds 10 april ge-coöpteerde senator, maakt deel uit van Milquets netwerk. De schepen in Aywaille was voordien politiek directeur van het cdH. Ze speelde een belangrijke rol tijdens de onderhandelingen voor een oranje-blauwe regering, die faliekant afliepen. Ze heeft de reputatie iemand te zijn op wie je kunt bouwen.

Mevrouw multicultureel

Milquet schatte snel het potentieel van het multiculturele Brussel juist in en heeft voeling met de Belgen van vreemde oorsprong. De politica ging bewust hun stemmen halen en zo komt het dat de partij verschillende Belgen van vreemde oorsprong onder haar mandatarissen heeft. Een van hen is Brussels parlements lid **Hamza Fassi-Fihri**, die ook zitting heeft in de gemeenteraad van Brussel-stad. De bankierszoon en voormalige journalist van Marokkaanse oorsprong stond aan het hoofd van de cdH-jongeren en is het voorbeeld van Milquets stedelijke, kosmopolitische, gedeconfessionalisierde en progressieve ingesteldheid. Net zoals **Bertin Mampaka Mankamba**, Brussels parlements lid en schepen van de stad Brussel, die van Congolese afkomst is. Kamerlid **Georges Dallemagne**, die bekendheid verwierf bij Handicap International en Artsen zonder Grenzen, past eveneens in dat plaatje.

Overigens kan Milquet het goed vinden met Vlaams minister **Steven Vanackere**, die ooit schepen was van Brussel-stad en

in 2006 op een cdH-lijst stond bij de lokale verkiezingen. De contacten met CD&V-coryfeeën **Jo Vandeurzen** en **Herman Van Rompuy** heten eveneens goed te zijn. Dat laatste verbaast, want Van Rompuy was destijds gloeiend kwaad omdat Milquet vanuit de oppositie de regering van Guy Verhofstadt te hulp kwam om een staatshervorming door het parlement te krijgen. De politica kon moeilijk anders, want de nieuwe wetten versasten opnieuw geld naar het zuiden van het land. Bij de

“Haar contact met Yves Leterme is fel verbeterd.”

Franstalige humanisten is voorts te horen dat Milquets contact met **Yves Leterme** fel is verbeterd sinds de eerste minister zich als premier is gaan gedragen.

De machine-Milquet zou het echter laten afweten, mocht er in het cdH geen **André Antoine** bestaan. De Waalse viceminister-president vormt samen met de Brusselse voorzitter het tweespan dat de partij gaande houdt. Hij vertegenwoordigt de traditionele vleugel binnen het cdH, het landelijke, en hij remt zijn partijvoorzitter af als ze te ver van de partijroots af dwaalt. Antoine betekent geen gevaar voor Milquet. Hij had niet kunnen realiseren wat zij deed en voelt zich prima als Waals minister. Dat geldt eveneens voor **Benoit Lutgen**, die wel eens partijvoorzitter zou kunnen worden als Milquet die fakkel doorgeeft. En dan komt Prévot in beeld als Waals minister.

De topvrouw van het cdH baseert zich voor haar politieke actie veel op adviezen

van externen zoals de economen **Etienne de Callatay**, hoofdeconoom van Bank Degroof, en **Jean Hilgers**, directeur van de Nationale Bank en ex-kabinetschef van de toenmalige ministers van Financiën Philippe Maystadt en Jean-Jacques Viseur. Milquet waardeert eveneens de adviezen van **Robert Deschamps**, professor emeritus van de universiteit van Namen waar hij economie doceerde. Zijn specialiteit is de Waalse economie. **Claude Rollin**, de secretaris-generaal van de christelijke vakbond CSC, komt ook in beeld.

Milquet heeft sterke banden binnen het journalistieke milieu, zoals met **Kathryn Braby**, de coryfee van RTL-Tvi die onlangs vertegenwoordigster van de Franstalige Belgen is geworden in Kinshasa.

Merkwaardig genoeg komt **Melchior Wathelet junior** niet in beeld als naar het netwerk van de cdH-voorzitter wordt gevraagd. Waarnemers wachten af wat het wordt, maar stippen aan dat de politicus het charisma noch de populariteit van Milquet heeft. Het ziet er overigens niet meteen naar uit dat hij het temperament van de partijvoorzitter-minister heeft. Ze heeft een latinokantje en haar groot ego temperd haar opvlegendheid niet. Milquet durft al eens mei iets gooien als ze een driftbui krijgt. “Ze heeft geen gevoel voor humor en slokt wie haar aanvalt vijfkeer op, maar haar vasthoudendheid heeft haar respect opgeleverd in de partij”, zegt een cdH’er. Hij heeft het dan over het niet toegeven aan CD&V en het verdedigen van de belangen van de Franstaligen, waarmee Milquet punten scoorde in eigen rangen.

Ook met PS-voorzitter **Elio Di Rupo** doet ze het supergoed en dat werkt op de zenuwen bij sommigen van haar partij. Milquet plaatste haar mannetjes en vrouwtjes waar ze kon, maar heeft er nu een job als minister en vicepremier bij. In die functie heeft ze niet alle touwtjes in handen van de setting waarmee ze het moet doen; er zijn ook de andere ministers en de sociale partners. (7)